



در ادامه مراسم، فیلمی به نمایش درآمد و سپس مهندس فریال جواهریان به دعوت مجری مراسم به سخنرانی پرداخت و ضمن ابراز تأسف از درگذشت چهره‌های نامداری مانند پرویز کلانتری، عباس کیارستمی و علی اکبر صارمی در سال گذشته گفت: با علی صارمی از سال ۵۵ آشنا شدم. ما با هم دوست و همکار بودیم و بعد از اینکه علی باهائده حائری و من با داریوش مهرجویی ازدواج کردم، رفت و آمدها و خاطرات شیرین بسیاری داشتیم اما من امروز قصد دارم راجع به معماری علی اکبر صارمی صحبت کنم. مهندس جواهریان ادامه داد: دکتر علی اکبر صارمی

تاریخچه نقاش، معمار و نویسنده بود او در هریک از این عرصه‌های هنری کاملاً مهارت داشت و در هر کدام از این چهار عرصه که فعالیت می‌کرد رد پای سه تایی دیگر در آن نمایان بود مخصوصاً در معماری: شاگردان برجسته مرحوم سیحون بود و من باطمینان می‌گویم که معماری ایرانی را خیلی خوب می‌شناخت. او در مقطع دکترا، شاگرد لوییگان بود. او از معدود ایرانیانی است که دارای مدرک PhD معماری از دانشگاه پنسیلوانیای آمریکا می‌باشد. در آثار دکتر صارمی سه دوره کاملاً متفاوت قابل تشخیص است. دوره اول که از خانه افشار شروع می‌شود و با انستیتو پاستور تمام می‌شود و در این دوران او مستقیماً از معماری ایرانی الهام می‌گیرد و عناصر شکلی معماری ایرانی را صورت عینی استفاده می‌کند. البته نمی‌توان گفت این‌ها کارنامه کاری اوست. از دیگر آثارش ویلایی است که در سال ۵۲ در محمودآباد طراحی و ساخته روی پایه‌های بلندتر از آنچه الگوی خانه‌های شمال است به جهت اینکه از پنجره‌ها دید به دریا وجود داشته باشد. ساخت خانه ابراهیمی و خانه میرشهبیدی در تهران (سال ۱۳۵۳) دوره اول کاری اوست. اما با ساخت خانه افشار در زعفرانیه در سال ۵۳ که طراحی آن با همکاری نقی رادمرد و نسرین فقیه انجام گرفته به کارگیری اصول معماری ایرانی مانند آجر نما (نماهای آجری با قاب‌بندی) و طراحی ایوان در آثارش، تبلور می‌یابد. این خانه قابلیت تبدیل کاربری از یک منزل مسکونی به فرهنگسرا، هتل و اماکنی مانند این‌ها را دارد و این از خاصیت معماری خوب و صحیح یک بنا می‌باشد. طراحی خانه جلفا، اوج این دوره معماری ایرانی است که به اشکال منحنی علاقه داشت و در پلان، نما و مقطع از خطوط منحنی استفاده کرد. پروژه بعدی او خانه جلفا در سال ۶۸ در کتاب World architecture به چاپ رسید. آن زمان اینترنت نبود و توربرگ شولتز به من نامه نوشت و ضمن تبریک تأکید کرده بود که این بنا بسیار زیبا طراحی شده است. این دوره کاری دکتر صارمی با طراحی هنرستان کرج و انستیتو پاستور در سال ۵۵ به پایان می‌رسد. بعد از این مرحله وارد دوره دوم می‌شویم که دکتر صارمی از عناصر معماری ایرانی بصورت عینی استفاده نمی‌کند بلکه می‌توان گفت بعنوان استعاره آنها را به کار می‌گیرد.